

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Afgifteloket:
8000 BRUGGE
Toelatingsnummer:
P209.039

EXPO **60 jaar SOS Caiza**

Een bloemlezing > pagina 7

TEN GELEIDE

Beste lezer,

Dit eerste nummer van 2024 staat in het teken van het 60-jarig bestaan van ons project, SOS Caiza. Op zondag 28 januari vierden we dit jubileum met een eucharistie in de Sint-Amanduskerk van Uitkerke. In diezelfde kerk kon je ook een fototentoonstelling bezoeken waarin we probeerden om een goed beeld te schetsen van het project door de jaren heen. Enkele mensen doorploegden het uitgebreide archief, wikten en wogen en maakten uiteindelijk een keuze van een 60 tal representatieve beelden. Met de hulp van vele handen werd alles mooi gepresenteerd. Verderop in deze editie vindt u een selectie van de foto's die in de kerk te bezichtigen waren. Ook op zondag 28 januari hielden we onze jaarlijkse maaltijd, dit voor de eerste keer in zaal de Kerkwegel. Het werd een heel aangenaam en hartelijk ontmoetingsmoment!

In Caiza zelf is het schooljaar op 1 februari ingezet. Padre Julian laat ons weten dat er zoals steeds veel meer aanvragen zijn dan de school en de internaten kunnen aannemen! En hij deelt ook zijn zorgen en noden. Het onderhoud van de gebouwen vergt voortdurende aandacht en investeringen. Met ons comité proberen wij zoveel mogelijk bij te springen en gelukkig zijn er ook in Frankrijk en Duitsland verenigingen die hun steentje bijdragen.

De garnaalkrokettenactie was alvast weer een groot succes, zoals u zult zien in het financieel overzicht. We duimen ervoor dat de grijze garnalen tegen deze zomer en najaar opnieuw overvloedig aanwezig zullen zijn zodat we dit leuke en lekkere initiatief kunnen verderzetten.

Rest mij u nog veel leesgenot en een zalige paastijd toe te wensen!

Ludwig Vanderbeke

GRAAG UW AANDACHT

Vanaf 1 januari 2024 is het verplicht om het rijksregisternummer van elke schenker toe te voegen aan het fiscale attest. Mogen wij dus vriendelijk vragen om uw rijksregisternummer door te geven als u een fiscaal attest wenst?

Dit kan telefonisch: 050 41 72 25, via mail: mark.makelberge@telenet.be of via post: Sos Caiza, Hoeksam 15, 8377 Nieuwmunster.

Alvast bedankt!

UIT HET DAGBOEK VAN LIEVE CLAEYS.

Potosi 19 juni 1962

Sedert gisteren is hier de wintervakantie begonnen. Die duurt waarschijnlijk drie weken. Ik zeg wel waarschijnlijk want men weet hier wel wanneer een verlof begint maar nooit wanneer die ophoudt. Toch mogen we niet klagen dit jaar. Tot hiertoe is er dit jaar nog niet één staking geweest in het onderwijs. Ik ga ervan profiteren om eens met al mijn ander werk in orde te komen en veel voor te bereiden voor mijn catechisten. Er is echter enorm veel werk gezien Padre Santiago hier nog alleen is als priester. Padre Pablo is gisteren voor goed naar Otuyo vertrokken. Zijn hart kon het hier op deze hoogte onmogelijk uithouden. Nu zit hij op ongeveer 2700 m. Waarschijnlijk gaat het hem nu veel beter. Ik ga echter niet mee hoor, ik stel het hier goed en ik ben bang om niet genoeg werk te hebben als ik me alleen in een centrum van de campo ga opsluiten. Ge moet dus niet alles geloven wat men jullie vertelt.

Op 3 juni waren hier verkiezingen. Hier in Potosi hebben de communisten nogal wat vooruitgang gemaakt. Gisteren hielden ze een grote betoging tegen de Amerikanen omdat die de prijs van het tin hebben doen dalen.

Op 4 juni was er geen school omdat er de dag ervoor verkiezingen geweest waren. Op 5 juni kom ik aan de school en er was weer niemand. Aan enkele kinderen vroeg ik waarom er weer geen klas was en niet één die het wist. Ik heb dat hier al dikwijls voorgehad. Men houdt de kinderen thuis zonder redenen aldus moet een land vooruitkomen. Ik heb nog nooit de organisatie en de tucht in het onderwijs in België zo gewaardeerd als nu.

Op 6 juni was het "Dia del maestro" de dag van de leraar en dus was er weer geen school. Het was juist een woensdag en dan bezoekt Padre Santiago de campo. Deze keer was Esquina San Andrea aan de beurt en daarna Anda-Caba. Dit is een mijn met een kampement waar een vijftiengigtal mensen wonen. Het kampement ligt op 4800m en de mijn op 5000m. Om de zes weken gaan we die mensen bezoeken. De Padre doet dan de mis, ik geef catechismus en daarna een film. We waren wat te vroeg omdat de werklieden nog niet van de mijn waren teruggekeerd. We besloten dan maar een wandeling te maken met de jeep. We zijn tot meer dan 5000m gestegen. Het uitzicht was enig. We zagen ook een mijn van uit de tijd van de Spanjaarden. De ingang was heel gaaf en mooi bewaard, doch zo ver we erin konden was het een hele ijsbaan. Na een tiental meter was die heel toe door het ijs. Ik heb daar gegleden zoals we als kinderen deden als het water bevroren was, anders hebben we daar geen kans voor hier in Bolivia. Het vriest wel maar tot hiertoe zag ik nooit een ijslaag van meer dan een paar vingers dik. Het is toch een hele tegenstelling als men na zulke machtige vergezichten weer in het arme kampement komt. Het is één enkele hok, ik kan er geen andere naam voor vinden, waar het dwars door waait, helemaal zwart gerookt door het stoken met hucha. Dit is lamamest. Men kan zich niet inbeelden dat een mens zo leven kan op 4800 m.

Gezien ik op de dag van de leraar niet in Potosi was, hebben mijn catechisten maar besloten om mij 's anderendaags te vieren. Als er iets te vieren valt, zijn de Bolivianen daar als de kippen bij. Ze hadden het lokaal waar we altijd les hebben mooi versierd, op tafel lag een tafellaken (een hele weelde hier!) er was wijn en er waren koekjes. Toen ik binnenkwam, werd ik bijna bedolven onder de confetti, aan de omhelzingen scheen geen eind te komen. Daarna gingen we aan tafel, tussen een glas en een koekje werd een brief afgelezen met zeer veel mooie woorden. Om in de lijn te blijven had ik af en toe eens een traan moeten wegpinken...

maar ge kent me en dus heb ik eens hartelijk gelachen omdat ze zo veel mooie woorden gevonden hadden... Ze kennen mij ook reeds geloof ik want ze namen het mij helemaal niet kwalijk en lachten hartelijk mee!! Daarna kreeg ik nog een tarjeton: de gebruikelijke kaart met een zeer mooie strik aan en in gouden letters gedrukt, natuurlijk weerom met enkele zeer geleerde woorden en ik heb nog de moed niet gehad om ze in mijn woordenboek op te zoeken. Tenslotte kreeg ik nog een awayo, een stuk stof die de indianenvrouwen zelf weven en waarin ze van alles steken om op de rug te dragen. Het is een echt mooie, de kleuren zijn uitstekend gekozen. Na nog wat gepraat en wat muziek was de plechtigheid teneinde en waren we allemaal heel voldaan. Dat is iets heel typisch voor hier.

Zoals vorig jaar hadden we ook de novene op San Cristobal: van 3 tot 12 juni. De kerk was een pareltje met alle soorten doeken en awayo's en veel arco's de plata: ze hangen alle soorten zilverwerk(lepels, potten, pannen, grote spelden, sierstukken) aan een soort koord en spannen die over de breedte van de kerk. Het is echt heel mooi. Elke avond was er een mis en waren er een veertigtal mensen aanwezig.

Pinksteren was de grote dag, dan is er processie en wordt het beeld van San Cristobal mee-ge dragen. Het beeld is wel 2,50m hoog en het is werkelijk een forse man ook. Ik had de grote eer om hem in de processie te voeren met onze oude jeep(omdat de karosserie er af kan):'s Morgens kreeg ik onze jeep bijna niet in gang, geen goede batterij, ik moest wel een kilometer bergaf voor hij in gang wilde! Ik ging hem daarna naast de kerk deponeren om San Cristobal erop te binden. Toen het plechtig ogenblik gekomen was en heel de processie gevormd was, kon ik weer niet starten. Toen heb ik enkele van die "sleepdragers" de jeep vooruit laten duwen tot hij bergaf stond en dan had je me moeten zien vliegen, in derde versnelling om toch maar in gang te geraken. Heel de processie bleef natuurlijk achter. De mensen kregen er kop noch staart aan dat San Cristobal zo rap moest gaan. Vier mannen bovenop moesten uit alle macht de "machtige" heilige vasthouden opdat hij mij niet zou verpletteren en ik altijd maar vooruit, de verkeerde richting op, omdat het langs daar bergaf was. Na ongeveer één kilometer was ik in gang en ben ik teruggereden. Het was een hele opluchting in de processie want heel zeker dachten ze dat Cristobal ontspoord was. Heel deftig heeft hij dan zijn plaats ingenomen en voor de rest geen kuren meer vertoond.

Ik en padre Santiago werken altijd samen aan de catechismus, we gaan samen naar de campo en naar Tumusla. Binnen een week gaan we twee dagen kamp doen met de misdienaars en ik ga mee om hun eten te bereiden en om de padre te helpen bij de spelletjes en zo meer. Ik verlang om mijn fototoestel te hebben want er zijn hier zo veel mooie dingen die ik jullie zou willen tonen en een foto is het enige middel en nu ben ik mijn handen afgesneden. In foto's die ik vroeger stuurde, waren er enkele van de zegening der lama's in San Ildifonso. Heel de familie hadden we ook op foto genomen. Die arme indianen hadden me om een foto gevraagd en ik had die niet meer. Kunt ge die nog eens afmaken, mama, en mij opsturen? Kies er de mooiste uit met de padre, de lama's en de hele familie. Ik weet natuurlijk niet meer welk nummer het is maar ge zult die wel vinden hé. En voor volgend jaar, kunt ge me niet eens zeer vroeg een agenda opsturen? Het heeft geduurd tot mei eer ik er een had en het is heel nodig er hier een te hebben om alles aan te tekenen want een mens heeft hier echt geen geheugen!!!

Anders is er geen bijzonder nieuws, het is hier nu volop winter en heel koud, veel kouder dan vorig jaar. Er komen geen dieven meer want de muur is er nu om ons te beschermen en ik slaap weer rustig. Veel beste groeten.

Lieve. ▼

NIEUWS UIT CAIZA_

In 2023 werd, om diefstal te voorkomen, flink geïnvesteerd in het plaatsen van tralies aan de ramen van het college. Het saldo op 01.01.2023 (€ 77.000 of € 502.000 BS) is daardoor sterk verminderd ondanks de steun uit België en Duitsland tot € 58.000 of 410.000 Bs. Daarom zal ik dit jaar opnieuw op jullie een beroep moeten doen om wat extra financiële ondersteuning te krijgen. Dat zal nodig zijn daar de prijzen van levensmiddelen enorm gestegen zijn. Tot nu toe kochten we die (rijst, meel, suiker, olie, pasta, ...) tegen "voordelige" prijzen aan in Argentinië. Maar nu zijn de grenzen gesloten, waardoor de prijzen de pan uitrijzen.

Daarnaast is er ook nog het probleem van het onderhoud van de gebouwen (n.v.d.r. in Bolivia zijn er geen werkingstoelagen voor de gebouwen zodat de scholen er zelf moeten voor opdraaien). Ondanks het feit dat ze in duurzame materialen zijn opgetrokken duiken er toch enkele problemen op in verband met riolering, oude en versleten calaminas (metalen golfplaten), elektrische bekabeling, enz. ...

De kunststof calaminas van het Coliseo P. Adrián Willems (overdekte sportplaats) zijn stilaan aan vervanging toe. Ook de voetpaden rond het Coliseo moeten wat aangepast worden na de verharding van de weg.

Tenslotte moeten ook twee lerarenwoningen dringend gerenoveerd worden.

Voor de aanvang van het nieuwe schooljaar begin februari hebben we heel veel vergaderingen en besprekingen gehad met de verschillende betrokkenen zoals de ouders, de leerkrachten, de directeurs en de leerlingen zowel externen als internen.

We hebben enkele concrete afspraken kunnen maken. Zo werkt iedereen mee aan ons opvoedingsproject.

Het aantal kandidaat-leerlingen was beduidend hoger dan wat wij met ons "beperkt" aantal medewerkers konden aannemen. Dat heeft geleid tot de volgende schoolbezetting.

Colegio Pablo VI 371 leerlingen in de zes jaren.
Escuela (basisschool) 240 leerlingen in de lagere school
 45 leerlingen in de kleuterschool

↳ Dat geeft een **totaal van 652 leerlingen**.

De internaten

Internado Padre Santiago Mestrio: 92 jongens
 Internado Srta. Lia Claeys: 117 meisjes
 Internado Srta. Irene Vanhaverbeke: 26 jongens en meisjes uit de basisschool.

↳ Zo verblijven er **235 leerlingen** in de verschillende internaten.

WIST JE DIT?_

De vereniging "Musique Espérance de Saint-Dié-des-Vosges" FRANKRIJK reeds jaren onze werking in Caiza steunt.

Onlangs lezen we op hun website het volgende:

De stad Potosí ligt ongeveer 180 km ten zuiden van Sucre De naam komt van het Quechua-woord Potojsi, wat donder betekent. Lange tijd was Potosí niet meer dan een klein gehuchtje op de ijzige hoogvlakte op 4000 meter. Toen in 1546 grote zilverafzettingen gevonden werden, begon de bevolking zeer snel te groeien. Zo snel zelfs dat Potosí één van de grootste steden van de wereld werd met meer dan 200.000 inwoners (Parijs toen 150.000 inw.). Miljoenen mijnwerkers stierven in de mijngangen als gevolg van ongevallen en stoflongen (levensverwachting van 45 jaar). Nu zijn de zilvermijnen bijna uitgeput met extreme armoede als gevolg.

Sinds 1990 sponsoren we een educatief project in Caiza zo een 60 km ten zuidoosten van Potosí. Het onderwijsproject omvat een basisschool, een middelbare school en diverse internaten voor de kinderen uit de afgelegen dorpen. De eerste contacten werden gelegd via Véronique Pètrement die toen als leerkracht in Caiza werkte. Zij wees erop dat de plattelandsvlucht in de kleine dorpen zeer snel toenam en dat daardoor veel plaatselijke kleine schooltjes de deuren sloten of slechts een beperkt aanbod behielden. Daardoor groeien de internaten in Caiza. Naast een jongens- en een meisjesinternaat werd er ook een derde internaat voor 9 tot 12-jarigen geopend.

NIEUWS VAN BIJ ONS_

Om ons 60 jarig bestaan extra in de kijker te plaatsen organiseerden we van 20 tem 28 januari 2024 een fototentoonstelling in de St.-Amanduskerk te Uitkerke.

Een bloemlezing...

Beginjaren in Caiza...

Lieve bij vertrek met de boot.

parochiehuis

buiten koken

water halen

FOTOTENTONSTELLING

60 jaar
SOS Caiza

het zinvol en noodzakelijk ontwikkelingsproject in de Andes

dorpzicht

Onderwijs en infrastructuur...

ouders helpen met renovatie

slaapzalen

internaten

college opening op maandagmorgen

bevoorrading

melkbedeling

engelse les

wegenaanleg

Irene

Irene – Adriaan – Lieve – Padre Santiago

sporthal

eerste electriciteitspaal

Padre Santiago

aanleg waterleiding

Padre Julian

wegenaanleg

zonnepanelen

FINANCIES _

Onze ontvangsten

OKTOBER 2023

Adoptie	340,65 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	1714 euro
Gewone giften Wal.	1.856,40 euro

TOTAAL **4.111,05 euro**

NOVEMBER 2023

Adoptie	291,07 euro
Studiebeurzen	250 euro
Gewone giften VI.	2504 euro
Gewone giften Wal.	1.941,40 euro

TOTAAL **4.986,47 euro**

DECEMBER 2023

Adoptie	365,86 euro
Studiebeurzen	440,00 euro
Gewone giften VI.	7.064,00 euro
Gewone giften Wal.	5.938,40 euro

TOTAAL **13.808,26 euro**

Opbrengst garnalkroketten
10.667,49 euro

Mogen wij vragen om elke adreswijziging zo snel mogelijk te melden? Zo kunnen wij de (fiscale) administratie netjes bijhouden. Hartelijk dank!

Vier je een speciale verjaardag of jubileum?

Deel deze vreugdevolle momenten
met de kinderen van Caïza!

Stel je familie en vrienden een gift aan SOS Caïza voor.

Een storting op rekeningnummer

BE 57 4727 0698 0135

Hoeksam 15, 8377 Zuienkerke

Tel. 050 41 72 25

Voor giften vanaf 40 euro
krijgt de schenker een fiscaal attest.

*Belangrijk: vanaf 1 januari 2024 is het wettelijk verplicht om
het rijksregisternummer te vermelden op het fiscaal attest.
Gelieve dus uw rijksregisternummer door te geven
(mocht u dit nog niet gedaan hebben).*

Wil je dit tijdschrift via mail ontvangen?

Dat kan!

Graag een mailtje naar mark.makelberge@telenet.be

Bezoek zeker ook eens de website voor de meest recente informatie

www.soscaiza.be

SOS Caïza vzw.

Rekeningnummer: IBAN nr. BE 57 4727 0698 0135 - KRED BE BB

Verantwoordelijk uitgever: Ludwig Vanderbeke
Brugse Steenweg 23, B-8377 Zuienkerke